

Yazar: Ömer Döngelođlu

Ýyilerle Beraber Olmak

Payet Âdem babamýzla, Havva annemiz cennetin nimetlerini her gün için sýraya koysalar ve yasak meyveyi de en sona býraksalardý,

kýyâmete kadar o meyveye sýra gelmezdi. Ama kötü arkadap (Yblis) kurbaný olup, cennetteki ikram tabelâlarýnyn sýrasýnyn izinsiz bozdular ve cennetten çýkarýldýlar.

Aziz dostlarým öncelikle dergimizin bu yeni sayý-sýnda da sizlerle bizleri bulupturan âlemlerin Rab-bine sonsuz hamdü senalar olsun,

Efendimiz Sallallahü Aleyhi Vesellem'e âl ve ashabýna salât ve selâm olsun. Ömür inanýn bir su gibi akýp gidiyor.

Daha dün gibi geliyor, bizler kutsal topraklara hac ibadetimizi ifa için giderken helâllik

ve dualarýnynzý istemiþtik. Oralarda tüm okurlarýmýz ve dinleyicilerimiz için âci-zane dualar etmeye ve selamlarýnynzý

Resûlüllaha iletmeye çalyþtýk. Rabbim en kýsa bir zamanda helal yoldan o mübarek beldelere gitmeyi makbul ve mebrur haclar ve umreler yapmayý cümlemize nasip eylesin.

Bu sayýdaki yazýmýz, baþlýktan da anlaþýlacađý gibi, “iyilerle beraber olmak nedir, bize ne gibi faydalar sađlar?” Bunu incelemeye ve irdelemeye çalyþacađýz.

Aslýnda baþlýktaki cümle kâinatýn sahibi olan Rabbimizin bir beyanýdır, bir ayetin meâlidir.

Tevbe-119. ayetinde Rabbimiz: “Ey iman edenler Allah'tan korkun ve sadýklarla beraber olun...” buyurmaktadır.

Her mümin bilir ve iman eder ki bu dünya bir imtihan yeridir. Yani asýl kalýnacak yer burasý deđildir.

Bir meseleye nasýl yaklaşıpacađýnýz, sizin o þeye nereden baktýđýnýzla dođrudan ilipkilidir. Bu fâni dünyayý gâye olarak gören biri için ölüm ve bu dünyadan kopuş ne demek,

hiç düpündünüz mü? Ve dünyayý gaye olarak gören zihniyet onu elde etmek ve onu kaybetmemek adýna neler yapmaz ki.

Bütün hesaplarýný dünya üzerine yapanlar, aslýnda insanlýđýn bugünkü huzursuzluđunun da sorum-lularýdýrlar.

Bu anlayýp ister bir fert olsun, ister bir topluluk olsun hiç fark etmez. Bu tipler için sadece kendi çýkarlarý ve þu dünyada elde

etmeyi kafalarýna koyduklarý kýsa hesaplarý vardýr. Onun uđruna yapmayacaklarý yanlýp yoktur. Bazen kendilerini temiz aklýn, kirlenmemiþ vicdanýn karpýsýnda

ve huzûru ilâhîde rezil edecek, za-vallý duruma düpürececek en büyük cinayetleri, ahlâki yozlaşmayı, edeb dýpý halleri iþlemeyi,

en ufak vicdan azabý dahi çekmeden yapmayı normal sayarlar. Yazdýkça uzayıp gidecek bu yanlýp istikamet in yolcularý sizce niçin hep daha çok olmuştur?

Ya da bu iþin müþterileri niçin asýl temiz olan insanca yapamayı, hakkýna razý olan, þükretmeyi bilen, sabredenlerden daha çok olurlar?

Ýsterseniz bu sorularýn cevabýndan önce kendimize þunu soralım. Dünyada yaparken hepimize lazým olacak bu dođru deđerlerden

insanlýk nasýl ve niçin sapmýþtır? Peki, bu yanlýp gidipatýn düzeltilmesi mümkün müdür?

Öncelikle bu yanlýplarý biz âdem-ođullarýna tercih ettiren kötü ar-kadaptýr. Onu tanýdýnýz deđil mi? Þeytan... Cennette huzurlu bir hayat kendilerine ikram edilmipken,

bir imtihan için onca nimete karpýlýk kullarý Âdem ile Havva'dan Rabbimizin istediđi minnacýk bir þeydi.

“Þu sonsuz nimetler yurdu cennetim sizindir”. “Dilediđiniz gibi yapayýn, yiyin, için fakat þu ađaca yaklaşıpmayın, ondan yemeyin” den ibaretti.

Bazý âlimlerimiz þu yorumu yapmýþlardýr. Þayet Âdem

babamýzla, Havva annemiz cennetin nimetlerini her gün için sýraya koysalardý

o yasak meyveyi de en sona býraksalardý, kýyamete kadar o meyve-ye sýra gelmeyecekti.

Yani Hz. Âdem babamýzla, Hz. Havva annemizi cennetten kovduran asýl sebep kötü arkadaþ (iblis) kurbaný olmak ve cennetteki ikram tabelalarýnýn sýrasýný izinsiz bozmaktý.

Bu gün dnyamýzda dökülen milyonlarca gnahsýzýn kanlarý, ezilen, sömürülen, haklarý gasbedilen, pis bir hýrsa kurban edilen masumlarýn duçar olduđu durum da,

ayný hatayý mercekle büyüterek dünyada sürdürmek inadýna dpmþ, dünyevî insanlarýn dođru tabelalarýn yerlerini yanlýþ olanla

deđiptirmeleri yüzündendir. Sý-kýntý bunun sýkýntýsýdýr. Peki, are nedir o zaman? Ezber bozup baþa dönmek. Yani birincisi, kötü arkadaþtan vazgeçmektir.

Ýkincisi, size tabelalarý dođru yerlerine koyduracak iyi arka-daþlar bulmaktýr. Ýnsanlýđýn kay-bettiđi en mühim þey demek ki iyi arkadaþmýþ.

Hz. Cebrail'in tavsiyelerini unutanlar, ellerinde þeytanýn hilelerini ve vesveselerini bulurlar.

Haberi mutlakla sabittir ki, Allah'ýn peygamberi ve onun eþi Hz. Âdem ile Havva þöyle bir dua ile hatalarýný telafi yoluna gitmiþlerdir.

“Rabbimiz biz nefislerimize zulmettik. Þayet bizi bađýplamaz ve bize merhamet etmezsen hüsrana uđrayanlardan oluruz” (A'raf 23)

Haddi zatýnda peygamberlerin gün-deriliþ gayelerinden birisi iþte budur. Ýyi arkadaþ olmak. Nüfusu beþ bini bile bulmayan Mekke'de Ebucehil'le,

Hz. Ömer radýyallâhü anh'ýn arasýndaki fark neydi sahi? Ýyi arkadaþý tercih etmek.

Yine eski iki arkadaþ olan Ýbn'duđunne ile Hz. Ebubekir radýyallâhü anh efendimizin arasýndaki fark da yine ayný,

iyi olanla beraber olmak. Ümeyye b. halefle, Hz. Osman

radýyallâhü anh efendimiz arasýndaki fark da aynýsý, iyi olanla beraber olmak.

Ýpte bu kadar önemlidir iyilerle beraber olmak sizi bazen Hz. Ebûbekir radýyallâhü anh'la Ebucehil kadar farklı noktalara atar.

Bir an için Ebucehil'in, o zamanlar iman etmiş olduğunu düþünsenize, sahabeler arasýnda þimdi adýný nerelerde anardýk? Hem oðlu Ýkrime radýyallâhü anh'ý düþünün yermük'de þehid olmuþtur.

Babasý Ebucehil Ýslam ümmetinin firavunu, peki ya oðlu Ýkrime? O ise bir þehid.

Yani peygamberlerden sonra ki insanların cennette çýkacaðý en üst nokta. Ne acayip bir þey deðil mi? Babasý cehennem kazanýnýn

dibinde, oðlu cennetin en üst kýsmýnda. Ýpte iyilerle beraber olmayý bize babaoðul Ebucehille, Hz. Ýkrime radýyallâhü anh sahnesinden daha güzel izah eden olamazdý sanýrým.

Peki, peygamberimiz Sallallahü Aleyhi Vesellem gelip geçmiştir. “Þimdi de bu kadar mühim midir?” dediðinizi duyar gibiyim? Evet, halen o kadar mühimdir.

Þayet böyle düþünüyorsanız öncelikle peygamber tasavvurumuzun yeniden inþaya muhtaç olduğunu bilmeliyiz derim âcizâne.

Zira Hz. Muhammed Sallallahü Aleyhi Vesellem gelmiştir ama geçmemiştir. Bu böyle biline...Eðer öyle ise baplýðýmýzýn ilham kaynaðý (tevbe: 119) ayetini bugün nasýl okuyacaðýz?

Hem o güzeller güzeli Sevgili Efendimiz Sallallahü Aleyhi Vesellem buyurmuyor mu ki “Âlimler benim varislerimdir”.

“Ümmetimin âlimleri ben-i Ýsrail'in peygamberleri gibidir”. Bu hadis-i þerifi sanýrým þöyle de okuyabiliriz.

Resûlallah Efendimizden önce her peygamber bir kavme (topluma) gönderiliyordu. Bugünde her âlim hakký teblið hususunda kendi muhitinden mesuldür.

Yazýmýzýn üst kýsmýnda sorduðumuz bir soru daha vardý. Yanlýþý seçenler niçin devamlý sayýca daha çok olmuþtur?

Çünkü dünya pepincidir de onun için. Gayretinizin karþýlýðýný

rahmanýn bir tecellisi olarak bu dünyada görürsünüz.

Oysa iyiler çoðu zaman sonsuz olan ahiret hesabýyla size salih amelleri ve sabretmeyi tavsiye ederler.

Ýman edenler bu davete uyarlar. Ama hayatý dünya kadar görenler, ödülünü dünyada peþin beklerler. Onun için bu kýsa ve geçici olaný seçenler

maalesef sayýca hep çok olmuþtur. Ama unutulmamalıdır ki akýbet muttakiler içindir.

Dünyamızda meydana gelen iç sýzlatan hadiselere karþý insanlýðın önüne yeniden iyi ve güzel olaný seçenek olarak bizler koymalıyız.

Ancak bundan daha acil olan bence ömrümüzün kýsalýðını, hesabın çetin olupunu hesaba katarsak, hemen nefislerimize Hz. Âdem ba-bamızla Havva annemizin duasını yaptýrarak

iyilerle beraber olmayı en ön plana koymalıyız. Bu gerçekten bu kadar önemlidir. Aziz dostlarım ve kıymetli okurlarım,

sözlerimi noktalarken Rabbimiz bizi her iki dünyada da iyilerden, salihlerden,

sadıklardan ayırmasın. Rabbim cüm-lemizi onlara dâimî arkadaþ eylesin. Bir sonraki yazımızda bulupuncaya kadar Cenâb-ý Hâkka emanet olunuz.

Bâki selam ve hasbî dualarımla...

Ömer Döngelođlu'nun <http://omerdongeloglu.com.tr> yayımlanan makalesinden alýnmıþtır.

Bu köpe yazısının geldiği yer: Seccadem...:

www.seccadem.com

Bu köpe yazısı için adres:

[www.seccadem.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=viewarticle
&artid=14](http://www.seccadem.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=viewarticle&artid=14)